003 **Nazwisko** JASTRZĘBSKI **Imiona** Zygmunt **lat życia** 73

004 **Pseudonim** " Czaplic"

006 **z domu** ..... **Rodzice** .....

008 **Data urodzenia** ..... **Miejscowość** Maksymówka k/Zbaraża

010 **Data śmierci** 24.8.1996 **Miejscowość** Eskilstuna, Szwecja

012 **Pogrzeb/Spopielenie** ..... **Adres Cmentarza** w Szwecji

..... **Nr. grobu** .....

026 **Źródła:** ..... **Nekrolog** .....

Dziennik Polski 7.2.97

Ankieta .....

Lista Stowarzyszenia .....

Grodziska .....

Suchecitz .....

Inne .....

029 **Wyznanie** .....

030 **Jednostka wojskowa** ..... Armia Krajowa

032 **Rodzaj wojska** .....

033 **Stopień wojskowy** .....

034 **Odznaczenie** .....

036 **Zawód** .....

038 **Tytuły naukowe** .....

042 **Instytucje** .....

044 **Obozy** .....

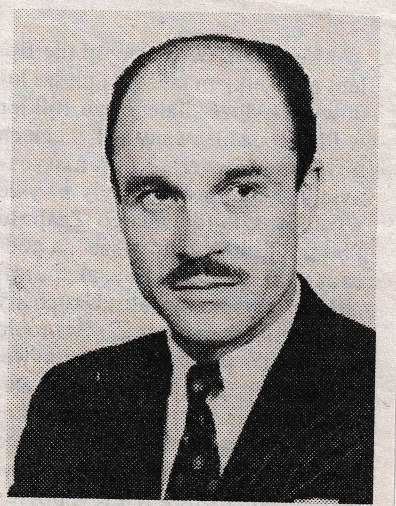
046 **Słowo kluczowe** .....

Karta Rejestracyjna Archiwum Osobowe Emigracji. Biblioteka Polska w Londynie.

D.P 7.2.1997

7 lutego 1997 r.

Zygmunt Jastrzębski „Czaplic"

24 sierpnia 1996 r. w szwedzkiej miejscowości Eskilstuna na Wieczną Wartę odszedł w wieku 73 lat st. strz. Zygmunt Jastrzębski, ps. „Czaplic". Pochowany został na obcej ziemi, która przygarnęła go, kiedy w 1949 r. musiał ratować się ucieczką z Polski, aby uniknąć prześladowań ze strony Urzędu Bezpieczeństwa.

Zygmunt Jastrzębski urodził się w Maksymówce koło Zbaraża (obecnie Ukraina), w rodzinie o wielkich patriotycznych tradycjach. Młodość spędził w Warszawie. Od 1940 r. był członkiem Oddziału Specjalnego, podlegającego dowódcy I Rejonu „Marianowo-Brzozów" VII Obwodu „Obroża" Armii Krajowej ppłk. Romanowi Kłoczkowskiemu – „Groszowi". Dowódcą tego oddziału był ppor. Bronisław Majchrzyk, ps. „Mały", „Kajtek". W skład Oddziału Specjalnego, który został powołany specjalnie do akcji dywersyjno-bojowych, wchodzili również m.in. zastępca dowódcy plut. Jan Galiński, ps. „Kostek", st. strz. Henryk Gałązka, ps. „Wirski", st. strz. Czesław Olszewski, ps. „Wyrwa" oraz Kazimierz Zajdler, ps. „Metro".

W czasie walk z okupantem Zygmunt Jastrzębski odznaczył się wielką odwagą i bohaterstwem. W pierwszym dniu Powstania Warwojny pilotem RAF-u i zasilał powstańców zrzutami z bronią. Dwaj pozostali bracia – Mieczysław i Bolesław byli członkami „Szarych Szeregów" w Legionowie.

Po upadku powstania Zygmunt Jastrzębski dostał się do Włoch i Jugosławii, i tam jako członek oddziałów partyzanckich walczył z nazistami. Za odwagę odznaczony został przez Josipa Broz Tito. Po wspomnianej na wstępie ucieczce z kraju, Jastrzębski osiedlił się w Eskilstunie, gdzie został cenionym monterem i instruktorem w firmie Alfa Laval. Dzieci wychowywał w tradycjach patriotycznych

042 Instytucje .....

044 Obozy .....

046 Słowo kluczowe .....

Karta Rejestracyjna Archiwum Osobowe Emigracji. Biblioteka Polska w Londynie.

D.P 7.2.1997

7 lutego 1997 r.

Zygmunt Jastrzębski „Czaplic"

24 sierpnia 1996 r. w szwedzkiej miejscowości Eskilstuna na Wieczną Wartę odszedł w wieku 73 lat st. strz. Zygmunt Jastrzębski, ps. „Czaplic". Pochowany został na obcej ziemi, która przygarnęła go, kiedy w 1949 r. musiał ratować się ucieczką z Polski, aby uniknąć prześladowań ze strony Urzędu Bezpieczeństwa.

Zygmunt Jastrzębski urodził się w Maksymówce koło Zbaraża (obecnie Ukraina), w rodzinie o wielkich patriotycznych tradycjach. Młodość spędził w Warszawie. Od 1940 r. był członkiem Oddziału Specjalnego, podlegającego dowódcy I Rejonu „Marianowo-Brzozów" VII Obwodu „Obroża" Armii Krajowej ppłk. Romanowi Kłoczkowskiemu – „Groszowi". Dowódcą tego oddziału był ppor. Bronisław Majchrzyk, ps. „Mały", „Kajtek". W skład Oddziału Specjalnego, który został powołany specjalnie do akcji dywersyjno-bojowych, wchodzili również m.in. zastępca dowódcy plut. Jan Galiński, ps. „Kostek", st. strz. Henryk Gałązka, ps. „Wirski", st. strz. Czesław Olszewski, ps. „Wyrwa" oraz Kazimierz Zajdler, ps. „Metro".

W czasie walk z okupantem Zygmunt Jastrzębski odznaczył się wielką odwagą i bohaterstwem. W pierwszym dniu Powstania Warszawskiego „Czaplic" został przydzielony do ochrony Sztabu Dowództwa I Rejonu AK w Legionowie. Jego siostry Alina Jastrzębska-Bertold, ps. „Lusia" i Lucyna Jastrzębska, ps. „Tamara" były łączniczkami. Jeden z braci Zygmunta, Henryk – kawaler Orderu „Polonia Mater Nostra Est" – był w czasie wojny pilotem RAF-u i zasilał powstańców zrzutami z bronią. Dwaj pozostali bracia – Mieczysław i Bolesław byli członkami „Szarych Szeregów" w Legionowie.

Po upadku powstania Zygmunt Jastrzębski dostał się do Włoch i Jugosławii, i tam jako członek oddziałów partyzanckich walczył z nazistami. Za odwagę odznaczony został przez Josipa Broz Tito. Po wspomnianej na wstępie ucieczce z kraju, Jastrzębski osiedlił się w Eskilstunie, gdzie został cenionym monterem i instruktorem w firmie Alfa Laval. Dzieci wychowywał w tradycjach patriotycznych. Bardzo tęsknił za Polską. Niestety, choć było to jego zamiarem, nie zdążył powrócić do kraju.

W 1991 r. Zygmunt Jastrzębski odznaczony został Warszawskim Krzyżem Powstańczym. Był członkiem Związku Powstańców Warszawskich.

Piotr Chróściel

(Szwecja)